I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 2958/73

af 31. oktober 1973

om den omregningskurs, der skal anvendes inden for landbrugssektoren for den italienske lire

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 129 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugspolitiks rammer (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2543/73 (2), særlig artikel 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Den situation, som omhandles i artikel 3, stk. 1 i forordning nr. 129, og som berettiger til foranstaltninger, der afviger fra princippet om anvendelse af paritet til omregning af en valuta til en anden, viser sig nu i flere forskellige medlemsstater;

dog kan de problemer, som denne situation medfører, i almindelighed løses ved anvendelse af monetære udligningsbeløb, der gør det muligt at opretholde de omregningskurser, som svarer til de pågældende valutaers paritet; denne ordning fører til forskellige prisniveauer i de pågældende medlemsstater; det synes muligt at mindske betydningen af de udligningsbeløb, der for tiden anvendes i handelen med Italien, idet der samtidig tages et skridt henimod en tilbagevenden til enhed i landbrugspriserne inden for Fællesskabet;

dette mål kan nås ved, at der for den italienske lire fastsættes en repræsentativ omregningskurs, der bedre svarer til de økonomiske realiteter — inden for landbrugssektoren —; som følge af de konsekvenser, som en sådan fastsættelse har på prisniveauet, bør der gås gradvist frem; den bedst egnede fremgangsmåde til at opnå dette synes at være en fastsættelse, som træder i kraft øjeblikkeligt, men med en relativt beskeden virkning, idet et yderligere skridt i den ønskede retning da kunne tages inden for en rimelig tidsfrist;

fastsættelse af en sådan repræsentativ kurs medfører en ændring af prisniveauet for landbrugsprodukter i Italien; dette svarer til grundprincippet om én pris i Fællesskabet; dette princip og dets konsekvenser har ført til præcise regler, særlig i Rådets forordning (EØF) nr. 1134/68 af 30. juli 1968 (3), om fastsættelse af reglerne for anvendelse af forordning (EØF) nr. 653/68 om betingelserne for ændring af værdien af den for den fælles landbrugspolitik anvendte regningsenhed; disse bestemmelser tager kun sigte på ændring af pariteten for en valuta; deres anvendelse er også berettiget i dette tilfælde;

Det monetære Udvalg er blevet rådspurgt, og under hensyn til den hastende karakter, bør de påtænkte forholdsregler vedtages på de i artikel 3, stk. 2 i forordning nr. 129 opstillede betingelser,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Når forretninger, der gennemføres under anvendelse af retsakter vedrørende den fælles landbrugspolitik eller de særlige ordninger, der er truffet i henhold til artikel 235 i traktaten, kræver, at den italienske lire udtrykkes i en anden valuta eller i regninsgenheder, er den vekselkurs, som skal anvendes ved omregningen, uanset artikel 2, stk. 1, i forordning nr. 129, den, der svarer til den repræsentative kurs for denne valuta.

2. Den i stk. 1 omhandlede repræsentative kurs er:

a) med virkning fra den 1. november 1973:

100 italienske lirer = 0,153846 regningsenheder;

(1) EFT nr. 106 af 30. 10. 1962, s. 2553/62.
(2) EFT nr. L 263 af 19. 9. 1973, s. 1.
(3) EFT nr. L 188 af 1. 8. 1968, s. 1.

b) med virkning fra den 1. januar 1974:

100 italienske lire = 0,147493 regningsenheder.

Artikel 2

1. Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 1134/68, som er fastsat til ændring af forholdet mellem en medlemsstats valutaparitet og regningsenhedens værdi, særligt artiklerne 4, 5 og 6, anvendes fra det tidspunkt, hvor den nye repræsentative kurs får virkning for en bestemt vare.

2. Dog anvendes artikel 4, stk. 1, andet led i forordning (EØF) nr. 1134/68 ikke, når den i artikel 1, stk. 2, litra b) i denne forordning omhandlede repræsentative kurs får virkning.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Dens anvendelse ophører, når Den italienske Republik anmelder en ny paritet til Den internationale Valutafond.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 31. oktober 1973.

På Rådets vegne

Ib FREDERIKSEN

Formand